

Enchiridion

ait. Si fide dicat se quisq; habere: opera autē nō habeat: nūquid poterit fides saluare eū? Porro autē si hō scelerat⁹ ppter fidem solā p ignē saluabit⁹: sic ē accipiendū qd ait brūs paul⁹ apl⁹. Ipe autē saluus erit. sic tñ qsi p ignem. poterit ergo saluari sine opib⁹ fides: ⁊ falsus erit quod dixit ei⁹ coapostol⁹ iacob⁹. falsum erit et illud quod idē ipse paul⁹ dixit. Nolite inq; errare: neq; fornicatores neq; idol⁹ seruientes: neq; adulteri: neq; molles: neq; masculozū ꝑcubitores. neq; fures: neq; auari. neq; maledici: neq; ebriosi: neq; rapaces regnū dei possidebunt. Si enī etiā in istis pfeuerātes crimib⁹: tamē ppter fidē christi salui erūt: quō in regno dei nō erunt.

Quid sentiendum sit de his q sup fundamentū edificant. ⁊ q sint hi q p ignem saluant⁹: vlt⁹ qualis sit iste ignis.

Capitulū LXVII.

Ed qz hec apo

stolica manifestissima ⁊ apertissima testimonia falsa esse nō possunt: illud quod obscure dictum ē de his q sup edificant supra fundamentū: qd est christus. nō aurū: nō argētū: nō lapides ꝑciosos: sed ligna: fenū: stipulā. de his ei dictū est q p ignē salui erunt. qm fundamentū merito nō ꝑibunt. sic intelligendū est vt his manifestis nō inueniat esse contrariū. Ligna qppe et fenū et stipula nō absurde accipi possunt rerū seculariū: q̄uis licite cōcessaz tales cupiditates: vt amitti sine dolore nō possint animi. Cū autē iste dolor vrit: si christ⁹ in corde fundamentū locū habz. i. vt ei nihil anteponat: et malit homo qui tali dolore vritur rebo q̄s ita diligit magis carere q̄ christo: p ignē sit saluus. Si autē res hmoi tempales ac seculares tpe reparationis maluerit tenere q̄ christū: eū in fundamentū nō habuit. quia hec priore loco habuit: eū in edificio pri⁹ nō sit aliquid fundamentū. Ignis ei de quo loquit⁹ est eo loco ⁊ postol⁹ paul⁹ tal⁹ debet intelligi: vt ambo p eum trāseant: id ē et qui edificat supra hoc fundamentū aurū: argentū: lapidē

ꝑciosos: et q̄ edificat ligna fenū stipulā. Cū enī hoc dixisset: adiūxit. Vtiuscuiusq; opus q̄le sit: ignis ꝑbabit. Si cuius opus ꝑmāserit: qd sup edificauit mercedē accipiet. Si cui⁹ opus autē exustū fuerit: damna pariet: ipse autē salu⁹ erit. sic tamē qsi p ignē. Nō ergo vni⁹ eozū: sed vtriusq; op⁹ ignis ꝑbabit. Et q̄ dem ignis reꝑratio tribulatiois: de q̄ ap̄te alio loco scriptū est. Vasa figuli ꝑbat fornar: et homines iustos reꝑratio tribulatiois. Iste ignis in hac interim vita facit qd apl⁹ dixit. Si accidar duob⁹ si delib⁹: vni scz cogitanti q̄ dei sunt: quō placeat deo. hoc est edificari sup christū fundamentū: aurū: argentū: lapides ꝑciosos. alteri autē cogitanti ea q̄ mūdi sunt: quō placeat vroz: id ē edificanti sup idē fundamentū ligna fenū stipulā. Illi enī opus nō exurit: quia nō ea dilexit: quoz rū amissioe cruciet. Exurit autē op⁹ huius: quoniam sine dolore nō peunt que eū amozē possessa sunt. Sed qm alterutra cōditione ꝑposita eis pot⁹ carere malit q̄ christo: nec timore amittēdi talia deserit christū. q̄uis doleat dū amittit: salu⁹ est q̄ demisit: tamē qsi p ignē. Quia vrit eum rerū dolor quas dilexerat amissaz. sed nō subuertit neq; ꝑsumit fundamentū stabilitate atq; incorruptōe munitū.

Posse etiā fieri post hanc vitā ignem purgatorū p quem saluāt⁹: q̄ hic taliter vixerūt: vel penitentiā ꝑgruā egerūt.

Capitulū LXVIII.

Nle aliqd etiāz

Post hanc vitā fieri incredibile nō est. ⁊ vtrū ita sit q̄z pot. Et autē inueniri aut latere nōnullos fideles per ignē quendā purgatorū. q̄nto magis in nūlue bona penitētia dilexerūt: tanto tardius citiusq; saluari. nō tamē tales de q̄ bus dictū est: q̄ regnū di nō possidebūt: nisi conueniēter penitētib⁹ eadem crimina remittant. Conueniēter autē dixi vt stiles in elemosynis nō sint: quib⁹ tantūz tribuit scriptura diuina: vt eaz tantūmodo fructū se impuratūz ꝑnunciet domē n⁹ dextris: et earū tantūmodo sterilitatē